

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB12

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB12", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 107. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb12-txt-shoot-id6b66e4d9-2563-4a40-b237-dce4ded16b22.pdf> (tilgået 28. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Det er nu ogsaa en Ucorrecthed af ham, under saadanne Omstændigheder at trække sig ud paa Landet og blive der længere end sædvanligt. Det er atter en Halvhed, en Art Tilbagevenden til dette Systematiske at virke upersonligt.

Han svækker Indtrykket af sig selv og sin Sag. Hans Bog bliver betragtet som et ørkesløst Produkt af Perfectibilitet, der ogsaa skal forsøge sig i Sligt, og nu, ligesom han i sin Tid overdrev qua Hegelianer, nu overdrive. Men det bliver han vel snart kjed af, hedder det, man seer ham nu aldrig o: s: v:

Han fortæller mig i hans sidste Billet, at han har havt ude i Lyngby et Sammenstød med Martensen, der forekommer under Navnet: Mediationen. I den Anledning kunde jeg have Lyst til at sige. At støde sammen med – Mediationen, hvor er det dog egl. muligt! Man støder sammen med Paradoxet, det begriber jeg; man klinker med Mediationen, det begriber jeg: men at støde sammen med – Mediationen! Mediationen indtager jo den phantastiske Ophøiethed over alle Modsætninger, selv over de fingerede. Med en saadan ophøiet Ophøielsens Ophøiethed er det umuligt at støde sammen. Og paa den anden Side, Mediationen er, hvad der ligger i Ordet, selv givende efter, selv sig sin skøre eller skrøbelige Ophøiethed bevidst. Thi dette er jo som et Motto paa Mediationen, naar man tager det Ord: at »klynke« i den anden Betydning, som naar man over en Kjelderhals læser: her klinkes. Mediationen kan jeg kun opfatte comisk. I sin phantastiske Ophøiethed er den – hvad altid er Tilfældet med det Phantastiske, at det er lige det Modsatte af hvad det synes – boende i en Kjelderhals. Enten har jeg düperende min Morskab af at lade dens phantastiske Ophøiethed gjælde for Ophøiethed – og saa klinker jeg med den – og leer. Eller jeg gennemskuer dens Ophøiethed og seer, at den egl. boer i en Kjelderhals – og saa leer jeg ogsaa. Engang i sin Tid, thi nu er dog Mediationen svækket, kunde det have været rigtigt at skrive en lille Opsats betitlet: Mediationen eller Verden seet fra en Kjelderhals, med Motto: her klinkes.